No. 30. 1823.

# BREDASCHE COURANT.

ZATURDAG den 26 JULIJ.

## OOST-INDIEN.

Sommige ergdenkende menschen, die alles, zelfs de vrouwentrouw in twijfel trekken, hebben beweerd, dat het niet waar was dat de indische weduwen, welke het ongeluk hebben, hare mannen te overleven, zelfs brandstapels door de huwelijksliefde aangestoken, beklimmen. Deze voor het schoone geslacht zoo beleedigende ongeloovigheid, wordt door daadzaken genoegzaam wederlegd. Nog op den 17 Junij 1823, heeft een medelid van het engelsche lagerhuis, een door 2400 inwoners, [doch geene enkele inwoners], uit het graafschap Bedfort, onderteekend verzoekschrift, bij het bureau ingediend, hetwelk ten doel had, om het lagerhuis te verzoeken, krachtdadige maatregelen te nemen, ten einde het barbaarsch gebruik afgeschaft wierd, om de weduwen in Indie te verbranden. Het medelid, dat dit zwaarwigtig verzoek voorbragt verdient, volgens ons gevoelen, bekend gemaakt te worden; het is de heer *M. T. Buxton*. Uit dit verzoek en bijlagen blijkt het, dat het getal der jaarlijks op de brandstapels harer mannen verbrande weduwen in de engelsche oostindische bezittingen, van 8 tot 900 bedraagt. Deze gruwzame offerhande zijn dikwerf door de schrikkelijkste omstandigheden vergezeld Een getuige van een dusdanig afschuwelijk schouwspel verhaalt daaromtrent het volgende: „ Eene jonge weduwe in haar veertiende jaar, bewilligde, op het verzoek van hare familie, om zich op den brandstapel van haren man levendig te laten verbranden. Zoodra echter die ongelukkige de kracht der vlammen gevoelde, sprong zij van den brandstapel; hare bloedverwanten grepen haar en wierpen haar op nieuw in de hoog opstijgende vlammen! zij ontvlugtte voor de tweede maal en stortte in eene beek. Door hare beulen vervolgd, werd zij weldra op de offerplaats teruggebragt; het lieve vrouwtje, dat nu toch volstrekt geene roeping tot den marteldood had, ontvlugtte nogmaals, maar toen liep een der aanschouwers op haar aan en stiet haar een mes in de borst, da zij levenloos ter aarde zeeg. Men zou nog verscheiden voorbeelden van dien of dergelijken kunnen aanvoeren." Twee medeleden van het huis, de heeren *Winn* en *Hume*, hoewel overtuigd van de barbaarscheid dezer gewoonte, hebben echter gemeend dat dit gebruik zeer oud was en het gevaarlijk konde zijn hetzelve afteschaffen. Een derde, de heer *Forbes*, zeide, dat de markies *van Hastings*, stadhouder van Indie, had toegestemd, dat de middelen, welke men tot nog toe had aangewend om dit gebruik tegen te gaan, alleen gediend hadden om het getal der slagtoffers nog te vermeerderen. Het verzoek is gedrukt geworden, en vervolgens ging men over tot de orde van den dag. Arme indiaansche weduwen, zoo zijt zij dan veroordeeld om *eeuwig* te branden! Wanneer een zoo afschuwelijk gebruik eens tot ons mogt doordringen! ..... Men siddert als men er aan denkt.

## FRANKRIJK.

PARIJS den 19 Julij. Twee brigades van het tweede *reserve* korps zijn reeds binnen Spanje gerukt: de eene begeeft zich naar Catalonien; de andere dient bij de blokkade van St. Sebastiaan. De maarschalk markies *van Lariston*, opperbevelhebber van dit legerkorps, zal zijn hoofdkwartier te Ernani vestigen."

— Volgens de ministeriele bladen heeft Cadix niet alleen gebrek aan leeftogt, maar ook aan krijgsbehoeften. men bezit er slechts 32,880 pond kruid, en 122 gemaakte kardoezen, en het geschut is oud of onbruikbaar. Het is te verwonderen dat men in dien toestand geen aanval op Cadix doet en hetzelve inneemt.

— Sedert twee maanden hebben de ministerielen reeds beweerd, dat St. Sebastiaan zich spoedig moest overgeven, zonder dat zulks echter nog gebeurd is. Dezer dagen heeft men beproefd, door onderhandeling die vesting te verkrijgen; doch dit is mislukt. Volgens de ministeriele bladen, was de kommandant tot de overgave genegen mits hij met krijgseer kon uittrekken, hetgeen men niet toestaan wilde De fransche generaal had gezegd, dat men de vesting begeerde en de bezetting krijgsgevangen zou wezen. Naar een ander verhaal, dat zij mededeelen, heeft de kommandant, *O'Donnel*, doen aflezen, dat men zich niet moest overgeven, zoo lang er geen volslagen hongersnood was en het gras van het kasteel nog overbleef.

— De overgave van Barcelona beschouwen de ministerielen als zeer nabij. Volgens berigten van deserteurs, zou daar eene hevige gisting heerschen, welke spoedig eene uitbarsting moet ten gevolge hebben.

Berigten uit Perpignan melden, dat *Mina* steeds ziek in Barcelona is. *Milans* was met eene sterke afdeeling die vesting uitgetrokken, zich naar de vlakte van Taragona wendende. Na de gevechten in den omtrek van Barcelona, heeft de bezetting uitvallen gedaan, waarvan men den uitslag niet juist weet. — In de hospitalen van Catalonien, waar zich onze troepen bevinden, komen vele zieken. Men zal een gedeelte derzelve naar Frankrijk brengen.

Het bevestigt zich, dat Cardona in handen der geloofstroepen is gevallen, en wel, even als Tortosa, *door verraad*. Sommige berigten melden, dat echter het grootste gedeelte des garnizoens daaraan geen deel genomen en zich weggemaakt heeft; andere tijdingen integendeel behelzen, dat alleen de kommandant en de meeste officieren zich verwijderd hebben.

— Men verneemt niets meer van den engelschen gezant bij het spaansche hof, die, bij het vertrek des konings naar Cadix, te Sivilie is gebleven. Sommigen beweren dat hij den koning later naar Cadix gevolgd is.

Van den 20 Julij.

Men heeft heden geene legerberigten bekend gemaakt. Een dagblad van Perpignan, van den 12 dezer, meldt, dat *Mina* te Barcelona overleden is; doch brieven en officiele rapporten van latere dagteekening gewagen daarvan niet.

De ministeriele bladen melden, dat Cadix eerlang zal gebombardeerd worden, en zulks te eer wijl men de woning des konings kent en dezelve dus kan sparen!

— In den *Constitutionel* leest men het onderstaande artikel:

„ De ministeriele bladen hebben twintig malen verhaald, dat *Ballesteros* in het geheel geen leger meer had, of ten minste dat hetzelve tot een zoo gering getal manschappen gesmolten was, dat hij in het vervolg niets meer zou kunnen ondernemen. Thans berigt ons de *Moniteur* in zijn officieel gedeelte, dat het leger van *Ballesteros* acht à tien duizend man sterk was, van welke twee duizend man de constitutionele vanen hebben verlaten. Volgens de berekening is het duidelijk, dat aan den generaal *Ballesteros* nog zes of acht duizend man moeten zijn overgebleven, welker flanken, naar luid der officiele uitdrukking van den *Moniteur*, door verscheidene corpsen partijgangers gedekt werden. Is dit nu hetgene onze ministeriele dagbladen verstaan door eenen generaal, die van zijne troepen is verlaten geworden?

„ Het dagblad der *Thesaurie* heeft, drie dagen geleden, stellig verzekerd, dat *Morillo* zich met drie duizend man bij den generaal *Bourck* had gevoegd; de *Moniteur* maakte, altoos in zijn ministerieel gedeelte, van dien overgang van *Morillo* slechts melding als van eene zaak, welke voorondersteld werd, maar sprak geen enkel woord van de drie duizend man, welke dien nieuwen *l'Abisbal* zouden verzeld hebben; de *Moniteur* voegde er alleenlijk bij, dat *Morillo* het Regentschap van Madrid nog niet erkend had. Heden ochtend leest men in het rapport van den generaal graaf *Guilleminot* eenvoudig: „ dat alles doet gelooven dat de generaal *Morillo*, die zich geheel en al van *Quiroga* gescheiden heeft, zich thans met den generaal *Bourck* vereenigd zal hebben." In het laatstvorige rapport hoopte men, dat *Morillo* zich aan het regentschap van Madrid zou onderwerpen, thans spreekt men zelfs niet meer van die hoop, welke men deswege had opgevat. Wat moet men van dat alles denken? Zou men niet mogen vooronderstellen dat de volkomen afval van *Morillo* nog zeer onzeker is, en dat men wat al te voorbarig gemeld heeft, dat drie duizend man hem zouden gevolgd hebben, om zich onder de gelederen van het fransche leger te scharen?

„ Indien men hetgeen heeft moeten geschieden beoordeelen mag naar hetgene vroeger geschied is, doet zich onwillekeurig de herinnering aan ons op, dat, sedert het openen van den veldtogt, de zaak der constitutie in Spanje den afval heeft ondergaan, eerst van *de l'Abisbal*, die, toen hij zijne soldaten verliet, geheel alleen is gebleven; vervolgens dien van *Sarsiela*, die zich insgelijk geheel alleen bij de fransche generaals heeft aangemeld, en eindelijk, dien van *Morillo*, wiens oogmerken nog zeer twijfelachtig zijn, en die, ten minste volgens de officiele rapporten, mede de eenigste van zijne partij schijnt te wezen. Deze zaak zal vermoedelijk weldra worden opgehelderd, doch tot heden schijnt zij zeer onzeker te zijn."

PARIJS den 19 Julij. Dezer dagen hebben tusschen eenige fransche artilleristen, welke op hunne marsch naar Spanje, Nantes passeerden, en de Zwitsers der bezetting oneenigheden plaats gehad, die vrij hoog zijn geloopen en militaire maatregelen hebben gevorderd. — De ministerielen verzekeren, dat de liberalen van deze gelegenheid hebben gebruik gemaakt, om de bedoelde artilleristen tegen de Zwitsers optestoken. — In Beauvais hebben, bij het ten toonele voeren van den *Regulus*, onlusten plaats gehad, welke de overheid hebben genoodzaakt de vertooning te doen staken.

Van den 20 Julij.

Van de zijde der ministerielen meldt men uit Madrid van den 15, dat de warmte zich thans in Spanje begint te doen gevoelen, doch in geenen deele de gezondheid, noch de vrolijkheid der fransche troepen benadeelt.

Het regentschap van Madrid schijnt steeds groot gebrek te hebben aan geld, ten einde eene koninklijke armee te

(*Het vervolg op den kant van deze blad zijde.*)

organiseren, en aan den anderen kant het niet geraden te oordeelen, om de Spanjaarden met buitengewoone belasgen te kwellen. Men spreekt dus van eene geldleening van 25 Millioenen, welke het eerlang zal openen.

Tot in den loop van dezen ochtend heeft men nog geene nadere tijding omtrent den toestand van den Heiligen Vader ontvangen.

## GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 18 Julij. Men leest in een dagblad het volgende.

„ Daar heerscht Europa een ingeworteld vooroordeel. Men verbeeldt zich, dat Engeland voor de mededinging van de andere handels-staten beducht is, en de overige landen gaarne van den wereldhandel zoude willen uitsluiten. Deze stelregel bestond wel is waar in vroegere tijden bij de Britten; zij wilden bij uitsluiting handelen; maar thans oordeelen zij anders; de vorige tijden bestaan niet meer. De ondervinding leert hun, dat het voordeeliger is zich naar den tijd te schikken. Terwijl andere staten weer naar het vooroude terug gaan en daardoor hunne eigene verlammen, streven de Britten voorwaarts; zij strijken het eene artikel naar het andere van hunne scheepsvaart-acte door. Zij hebben het beginsel, om een volkomen vrijen handel aan alle staten toe te laten, aangenomen, onder het beding alleen van wederkeerigheid. Zij zullen hierdoor, wel is waar, jaarlijksch verscheiden millioenen inkomsten van hunne tollen opofferen, doch niettemin daarbij steeds winnen; want hoe meer hunne kolonien door eenen onmiddelijken handel met anderen bloeijen, des te rijker wordt Engeland, door toenemend vertier in de kolonien. „ Zoo lang Oost-Indie slechts eene soort van factorij was," zeide de engelsche minister, in zijn berigt aan het parlement, „ was ook het vertier aldaar niet meer dan van eene factorij. Thans begint het van belang te worden, dewijl men hetzelve op eene onkostbare wijze van alle benoodigdheden voorziet en de vermeerdering van deszelfs voortbrengselen sterk aanmoedigt Hoe meer men eene natie ruimbaan tot aankoopen geeft, hoe meer zij wint in het debiet van hare voortbrengselen en fabrijkanten. Den invoer moeijelijk te maken en slechts tot uitvoer genegen te zijn, is eene groote markt

(*Het vervolg op de andere blads.*)

te willen oprigten, docht uit nijd en afgunst, de middelen daartoe niet te gebruiken." Het eene monopolie na het andere verdwijnt. De Britten verlangen in ernst eenen onbeperkten vrijen handel. Engeland heeft thans het monopolie der kompagnie van de zuidzee en het stelsel der premien mede afgeschaft.

— In een ander dagblad leest men:

„ Nooit heeft de Oceaan grooter menschelijke magt gekend, dan tegenwoordig Engelandsch scheper. In den laatsten oorlog onderhield Engeland meer dan duizend schepen van allerlei grootte, welke met 130,000 matrozen en zee soldaten bemand waren. Elke zeemogendheid die het alleen tegen Engelands vloten wil opnemen, moet noodwendig te gronde gaan. Een verbond van alle zeemogendheden tegen Engeland, zou naauwlijks in aantal schepen en ervaren zeelieden met hetzelve gelijk staan. Tot instandhouding van eene zoo uitgestrekte heerschappij op zee, heeft Engeland den geheelen aardbol met een keten van eilanden en militaire posten omtogen, welke hetzelve tevens tot eene schuilplaats der vloten, tot voorraadschuren, tot tuighuizen en tot wachtpunten dienen. Alleen op deze wijze kan het zich, bij eene voor deszelfs bevolking anders al te groote uitbreiding, met weinige manschappen overal staande houden. Men moet niet denken, dat de Britten onder hunne lauweren, even als zulks andere staten reeds hebben gedaan, zullen insluimeren of slaperig worden. Hier wekken de drukpersen, daar de redenaars in het parlement; ginds houdt de publieke geest de wacht. Waar voor het heil eener natie niet slechts enkelen zorgen, maar de natie door parlementen en publieke bladen mede zorgt en medespreekt: daar houdt de slaap op.

## N E D E R L A N D E N.

BRUSSEL den 22 Julij. H H. K. K. H. H. de prins en prinses van *Oranje* worden eerlang alhier terug gewacht en zullen, zoo men verzekert, het kasteel van Ter Vueren betrekken.

GEND den 21 Julij. De *Courier des Pays-Bas* deelt den onderstaanden particulieren brief uit Madrid mede, dien hij zegt over Engeland ontvangen te hebben.

„ Het schijnt dat het regentschap, na eerst vruchteloos alle pogingen te hebben aangewend, om den ingezetenen van Madrid (want zijn gezag strekt zich niet verder uit) geld af te persen, met ronde woorden aan Z. K. H. verklaard heeft, dat het fransche gouvernement de noodige penningen moet verschaffen tot onderhoud van het regentschap, deszelfs talrijk secretariaat, de ministers en de beambten te Madrid; en dat hetzelve daarenboven eenige pensioenen moet betalen, welke men aan eenige monniken heeft toegezegd, als eene belooning voor den ijver, dien zij, ter verdediging van de goede zaak, hebben betoond. Monseigneur stond reeds op het punt van eenigen geldelijken onderstand te beloven, toen de heer *de Martignac* daarvan onderrigt werd, en zich met alle kracht daartegen verzettede, zeggende, dat het fransche gouvernement reeds elken dag 2,000,000 franken moest uitgeven, om den oorlog in Spanje door te zetten, en dat het voor Frankrijk onmogelijk was grootere opoffering te doen. Het regentschap heeft echter in zijne vordering volgehouden, en, om de gramschap van den heer *de Martignac* te doen bekoelen, heeft het aan denzelven het kruis van de orde van *Karel III.* geschonken, even zoo als de Paus de kappittels en bisschopsstoelen van Tyr, Cappadocie, en andere *in partibus infidelium* uitdeelt. De heer *de Martignac* vertrekt zeer misnoegd over hetgene waarvan hij getuige is geweest, doch met het vaste besluit, om de fransche ministers in hunnen waan te laten omtrent den toestand van zaken in Spanje. Hij zal verzeld worden door zijn' particulieren secretaris, den heer *Flavigny*, die de eervolle zending volbragt heeft, van aan de portugesche troepen de 4 of 5 millioenen franken uit te deelen, met welke men de tegenomwenteling in Portugal heeft bewerkt.

MARKT-PRIJZEN der Stad Breda, van den 25 Julij 1823.

| | | Gl. | Cs. |
|---|---|---|---|
| Het Mudde Tarwe | f | 7: | 42 |
| ——— Rogge. | Oude / Nieuwe | 6: | 29 |
| ——— Gerst (winter). | | 00: | 00 |
| ——— Boekweit | | 4: | 31 |
| ——— Haver | | 3: | 03 |
| Fijn Tarwe Meel of Bloem Ned. pond. | | 00: | 28 |
| Grof ——— idem | | 00: | 14 |
| Boter ——— idem | | 00: | 50 |
| Zand Aardappelen (Vat of Mudde | | 3: | 45 |
| 't ½ Ned pond Fijn Tarwe Brood | | 00: | 14 |
| De 1 ——— Grof. idem. | | 00: | 14 |
| De 1 ——— Boekweit | | 00: | 16 |
| De 3 ——— Rogge Brood | | 00: | 30 |
| Het Ned Pond Rundvleesch | | 00: | 40 |
| ——— Schapenvleesch | | 00: | 44 |
| ——— Kalfsvleesch | | 00: | 45 |
| ——— Versch Varkenvleesch | | 00: | 50 |
| ——— Gerookt idem | | 00: | 70 |
| Het 500 pond Hooi | | 00: | 00 |
| ——— Stroo (Rogge) | | 00: | 00 |
| Het 1000 Eiken Telhout | | 2: | 45 |
| ——— Doof Hout | | 1: | 47 |
| De Kar Spaanders | | 3: | 05 |
| ——— Struiken | | 3: | 35 |
| De 100 Mutsaard | | 2: | 70 |

(30 in 't last.)

# ADVERTENTIEN.

*In naam des Konings en van wege het Geregt.*

VERKOOPING

Ter Rolle van Geregtelijke Uitwinningen bij de Regtbank van Eersten Aanleg, te Breda,

*Van eene Stede, bestaande in:*

1°. Eene HUIZINGE, ACHTER HUIZINGE, STALLINGE en verdere gebouwen, HOF, WEIDE en ERVE, groot circa 43 Roeden, [300 Roeden oude Ettensche Maat], gelegen op *Vossen Hol*, onder Etten, Arrondissement *Breda*, belendende oost het volgende parceel, zuid de wed. en Kinderen P. S. van der Sande, west den weg en noord H. A. Rombouts.

2°. Een parceel BOUWLAND, groot circa 53 Roeden, (een gemet, 70 Roeden oude Maat), gelegen als voor, in de Ettensche Sprang, belendende oost C. C. de Cooter, zuid A. P. Luijcks C. S, west eigen erve en A. A. Ooninex.

3°. Een parceel ZAAILAND, gelegen als voor, in den *West Polder*, groot circa een Buinder, 15 Roeden, (800 Roeden oude Maat) belendende oost den weg, zuid L. R. van Eekelen en M. Tak, west de Erven de Wed. Moerings en noord Maria Cornelis Aart en anderen.

4°. Een parceel WEIDE, groot circa 93 Roeden, twee gemeten (50 Roeden oude Maat) gelegen als voor in de Laak-Riool in den *West-Polder*, belendende oost Antonie Leyten en J. Kerstens, zuid Adriaan Cornelis Gelijns, west de Kinderen Verhaast en noord Lambrecht Cornelis van Eekelen.

5°. Twee derdeparten in een parceel BOSCH, groot circa zeven en dertig Roeden of 250 Roeden oude Maat, gelegen als voor, op *de Klappenberg*, belendende oost J. J. van Zundert, zuid den weg, west en noord Pieter Boogers.

6°. Een parceel HEIDE, groot omtrent twee Buinders, 60 Roeden, (twee Buinders oude Maat) gelegen als voor op *Munneken Heide* bij Vossendal.

7°. Een parceel WEIDE, groot circa een Buinder 30 Roeden, (een Buinder oude Maat) gelegen onder de Gemeente *'s Princenhagen*, Arrondissement als voor, in den *Angel*, belendende oost en west Adriaan Bax, zuid . . . . Bierstekers en noord de Kinderen Gerardus Roels.

Alles in gebruik bij de Eigenaren.

De voorschrevene Goederen zijn gearresteerd ter rekwisitie van den heer Mr. *Cornelis Wilhelmus van Gils*, Rentenier, wonende te Breda, die tot zijnen Procureur heeft gesteld *W. van den Ham*, Procureur bij de voors. Regtbank en wonende te Breda; ten lasten van *Adriaan Jansse Gelijns*, Bouwman, en zijne huisvrouw *Johanna Cornelis Boogers*, wonende te Etten; bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder *Cornelis Pieter van Gulick*, Deurwaarder bij gezegde Regtbank mede wonende te Breda, bij Proces Verbaal van den tweeden April 1823, behoorlijk geregistreerd en overgeschreven ten Kantore der Hijpotheken te Breda den volgenden dag, en ter Griffie van welgemelde Regtbank den vijfden April daaraanvolgende, en zijnde van hetzelve Proces-Verbaal, op den tweeden April 1823, Kopiën gelaten aan de heeren *J. B. Grevers*, Griffier van het Vrede Geregt van het Kanton *Oudenbosch*, *J. van de Riet*, Schout der Gemeente van *Etten*, *W. van den Ham*, loco Griffier van het Vrede-Geregt van het Kanton Breda, en *J. A. Simon*, Secretaris van de Gemeente *'s Prinsenhagen*, namens den Schout derzelve Gemeente, die hetzelve Verbaal hebben geviseerd.

De voorloopige toeschatting zal plaats hebben, ter Rolle voorschreven op Maandag den vierden Augustus 1800 drie en twintig, des voormiddags ten tien ure.

De voormelde Goederen zijn te zamen door den Executant gesteld op den prijs van drie honderd guldens.

*De Procureur van den Executant,*
VAN DEN HAM.

*IN NAAM DES KONINGS.*

VERKOOPING

*Ter Rolle van Geregtelijke Uitwinningen, bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Breda,* Van:

1°. Een HUISJE, SCHUUR en STAL, met BAKHUISJE met ZAAILAND en DRIES, groot circa vier en veertig Roeden of een gemet oude Maat, zijnde het Huis gemerkt Letter A. N°. 163, en belendende ten noorden en oosten Joachim Romme, ten zuiden Marijn Lambrechts en ten westen Adriaan Bruininkx, staande en gelegen onder de gemeente 's Prinsenhagen op de Beek aan de Beeksche straat, arrondissement Breda, in gebruik bij Jan Broek.

2°. Circa een Buinder, 55 Roeden of 480 Roeden oude Maat, ZAAILAND, gelegen op Kesteren onder de Beek voorn., belendende oost en noord Jan Ooninex, west Corns. van der Veeken en zuid de Kinderen van Dun, in gebruik als voor.

3°. Een stuk HEIDE, zijnde thans een gedeelte BOGERD en ZAAILAND, met een HUISJE en SCHUURTJE daar op staande, groot circa 43 Roeden of een gemet oude Maat, gelegen onder voors. Gemeenten op Overveld, in gebruik bij Antonie van de Wijngaard.

De voors. Goederen zijn gearresteerd ter rekwisitie van *Catharina Naalden*, weduwe van *Jan Dingemans van de Wijngaard*, particulier wonende te 's Prinsenhagen, die tot haren Procureur heeft gesteld, *W. van den Ham*, Procureur bij de voors. Regtbank, wonende te Breda; ten lasten van *Cornelia Naalden* en haren man *Jan Broek*, arbeider, *Adriana Naalden* en haren man *Antonie van*

*(Het vervolg op den kant van deze bladzijde.)*

*de Wijngaard*, arbeider en *Johanna Naalden*, dienstmeid, alle wonende onder 's Prinsenhagen; bij Proces-Verbaal, van den Deurwaarder *Cornelis Pieter van Gulick* in dato veertienden maart 1800 twee en twintig, waarvan Kopiën gelaten zijn aan de heeren *A G. van Schwarem*, Schout der gemeente 's Prinsenhagen en aan de heeren Mr. *P Gouverneur*, Griffier van het Vredegeregt van het Kanton Breda; die beide het origineel hebben geviseerd, zijnde behoorlijk geregistreerd, en overgeschreven ten Kantore der Hijpotheken te Breda, den vijftienden, en ter Griffie van voors. Regtbank den vijf en twintigsten April 1800 drie en twintig.

De voorloopige toeschatting zal plaats hebben ter Rolle voors., op Maandag den vierden Augustus 1800 drie en twintig, des voormiddags ten tien ure.

De voorschreve Goederen zijn door de Executante gesteld op den prijs van honderd guldens.

*De Procureur van de Executanten,*
VAN DEN HAM.



Gedrukt te BREDA, bij W. VAN BERGEN en COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.